

Η ΔΙΧΟΝΟΙΑ

Γράφει ο Μιχάλης Τελλίδης

Στο παρόν άρθρο θα προσπαθήσω να μεταφέρω ορισμένα γεγονότα, τα οποία συνδέονται άμεσα με το μεγάλο διαχρονικό πάθος της φυλής μας, την ΔΙΧΟΝΟΙΑ...

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός, ότι δια μέσου των αιώνων, εμείς οι Έλληνες, πετύχαμε θαυμαστά και μεγαλειώδη κατορθώματα, αλλά εξ αιτίας αυτής τις διχόνοιας, τα ανατρέψαμε με τον πιο επαίσχυντο τρόπο.

Συνέλεξα λοιπόν και σας παραθέτω κάποια κλασικά παραδείγματα της καταστροφικής αυτής εμφύλιας διχόνοιας, στην μακραίωνη ιστορική μας πορεία.

Η διχόνοια είναι γνωστή από τα πανάρχαια χρόνια και τη βλέπουμε ήδη στα Ομηρικά έπη με τη διαμάχη Αχιλλέα και Αγαμέμνονα, αλλά και ανάμεσα στους αρχαίους θεούς των Ελλήνων, που μάλωναν μεταξύ τους...

Πέντε περίπου αιώνες π.Χ., αφού πρώτα γράψαμε μία μοναδική στρατιωτική εμποιοία νικώντας την πανίσχυρη Περσική αυτοκρατορία, στη συνέχεια καταστραφήκαμε μόνοι μας με τον εξοντωτικό τριακονταετή εμφύλιο Πελοποννησιακό Πόλεμο...

Αργότερα, ο Μέγας Αλέξανδρος συνενώνοντας τους Έλληνες δημιούργησε την μεγαλύτερη στην ιστορία της ανθρωπότητας αυτοκρατορία, η οποία όμως λόγω εσωτερικών διαμαχών και πολεμικών συγκρούσεων εξασθένησε, με αποτέλεσμα να κυριευθεί τελικά από τους Ρωμαίους...

Παρόμοια παραδείγματα συναντούμε και στην Βυζαντινή μας ιστορία, που τελείωσε με την άλωση της Πόλης το 1453, γεγονός στο οποίο συνέβαλε σημαντικά ο παράγοντας της εμφύλιας διχόνοιας...

Μετά από την Επανάσταση του 1821, ξέσπασε εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των Ελλήνων οπλαρχηγών και «καλαμαράδων» για το ποιος θα έχει την εξουσία. Η τελική απελευθέρωση του ελλαδικού χώρου επιτεύχθηκε μόνο χάρη στην επέμβαση των ξένων δυνάμεων...

Κατά την περίοδο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, το 1912-1913, γράψαμε μια νέα πολεμική εμποιοία, απελευθερώνοντας από τον τουρκικό ζυγό την Μακεδονία και την Ήπειρο. Παρ' όλα αυτά, μέσα σε λιγότερο από δέκα χρόνια χάσαμε την Μικρά Ασία και όλη την πανάρχαια κοιτίδα του Ελληνισμού στην Ανατολή...

Το 1940-1945 γράψαμε νέο έπος με την γενναία αντίστασή μας κατά των Ιταλών, των Γερμανών και των Βουλγάρων. Και ενώ εκδιώξαμε τους κατακτητές μας απελευθερώνοντας την πατρίδα, ξεκίνησε ο γνωστός καταστροφικός εμφύλιος πόλεμος, που κράτησε μέχρι το 1949, ιστοπεδώνοντας ότι είχε μείνει ακόμη όρθιο στον πολύπαθο τόπο μας από την λαίλαπα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στερώντας στην

Ελλάδα να διεκδικήσει αυτά που της ανήκαν να πάρει, ως δίκαιη ανταμοιβή για τη συμβολή της στη νίκη των Συμμάχων εναντίον των δυνάμεων του Άξονα...
Τι να πρωτοθυμηθεί και τι να πρωτοαναφέρει κανείς, από τα άπειρα παραδείγματα που αναφέρει η αρχαία, η μεσαιωνική, αλλά και η νεότερη ελληνική ιστορία.

Εξαίρεση πάντως, δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν οι εδώ «ταγοί» μας, οι οποίοι, προφανώς λόγω DNA, βασανίζονται ανελέητα από τις διχογνωμίες και αντιπαραθέσεις. Οι αρνητικές επιπτώσεις της εχθρότητας και της προκατάληψης, που προκύπτουν από την έμφυτη αυτή τάση προς τη διχόνοια, είναι πλέον εμφανείς σε ορισμένους τοπικούς οργανισμούς μας.

Ο νοών νοείτο...